

זוהר שיר השירים

חבצלת השרון
המלכות שיונקת מבינה

דבר אחר "אני חבצלת השרון", שחפצה לינוק מהשפעת נחל העמוק מקור הנחלים^(טח), כמו שכתוב "הדר חכרמל והשרון" (ישעיהו לה, ב), "שושנת העמקים", העומדת בעומק של הכל^(טט) מי הם העמקים, כמו שכתוב "ממעמקים קראתיה ה'" (תהלים קל, א), "חבצלת השרון", "חבצלת" ממקום שהוא שהשפעת הנחלים יוצא ואינו נפסק לעולם^(י).

פירושים לשושנת העמקים

"שושנת העמקים", שושנה ממקום שהוא שנקרא עומק של הכל, נסתר מכל הצדדים, בוא וראה בתחלה ירוקה כחבצלת שהעלים שלה ירוקים, ואחר כך שושנה אדומה בגונים אחרים, שושנה בששה עלים, שושנה שנשתנית מגון לגון ומחלפת צבעיה^(יא) שושנה, בתחלה חבצלת, בשעה שמשתוקקת להזדווג עם המלך נקראת חבצלת, ולאחר שנדבקה בו בהמלך באותן הנשיקות נקראת שושנה, לפי שכתוב "שפתותיו שושנים", "שושנת העמקים", שהיא מחלפת צבעיה פעמים לטובה ופעמים לרעה, פעמים לרחמים ופעמים לדין. (זוהר חלק א-רכא.)

היום ונסו הצללים" שנים, בוא וראה זה הצל הקדוש כאשר האדם הולך וגדל, ונעשה מזה צורת הפנים שלו, אז נעשה עוד צל אחר ומתחברים כאחד, וזה נושא לזה, ובזמן שנמצאים שני הצללים נשמר הוא אדם הזה, הגוף שלו בתוקפו ורוחו שורה בתוכו, ובזמן שקרבו ימיו לצאת מעולם הזה נעברים ממנו, זה מדהה לזה ונשאר האדם בלי שמירה, בכך "עד שיפוח היום ונסו הצללים", שנים. (זוהר חלק ג-מג.)

חביבות כנסת ישראל

"אני חבצלת השרון שושנת העמקים". פתח רבי שמעון ואמר, בוא וראה, כמה חביבה כנסת ישראל לפני הקדוש ברוך הוא, שהקדוש ברוך הוא משבח אותה, והיא משבחתו תמיד, וכמה שבחות וזמירות מבינה אליו תמיד להקדוש ברוך הוא, אשרי חלקם של ישראל שנאהזים בו בהגורל של חלק הקדוש ברוך הוא, כמו שכתוב "כי חלק ה' עמו וגו'" (דברים לב, ט).

כנסת ישראל משוררת למלך

"אני חבצלת השרון", זו כנסת ישראל, העומדת ביופי הדרה בגן העדן, "השרון", שהיא משוררת ומשבחת למלך העליון.

זוהר זוהר

עא. פירוש כי קודם הזדווגותה עם התפארת מראה ירוק דומה יותר לתכלת המורה על דין, ואחר הזדווגותה נעשית אדומה בתערובות גונים אחרים, היינו שהגבורות שבה נמתקות על ידי קבלתה השפע מן התפארת הכולל ששת הספירות, ומחלפת צבעיה כפי ענין השפע שמקבלת מן ששת הספירות כי כל גוון מורה על ענין שפע אחרת.

פח. זו השפע הנובעת מן יחוד חכמה ובינה.
פס. יש לבאר המכוון שהמלכות היא לבסוף העשר ספירות, או הפירוש שהמלכות שורשה בחכמה שנקרא עומק הכל, כידוע דאבא יסד ברתא, והעמקים היינו חכמה ובינה.
ע. כאן בודאי הפירוש שהחבצלת דהיינו המלכות נאצלה מן החכמה אשר השפע שלו אינו פוסק לעולם לקיום העולמות.